

ningen af de kvindelige Fanger fra Kvæsthuset til det ny opførte Kvindefængsel i Maret 1864 og er vedbleven siden den Tid, indeholder særlig Opfordring til at undersøge, om der i dette nye Kvindefængsel skulde være sundhedsstridige Forhold tilstede, der endmere kunde forøge de skadelige Følger af Fængselslivet.

Det maa i den Henseende bemærkes, at den nye Fængselsbygning ikke er saa frit og luftigt beliggende som den forrige (Kvæsthuset), og at den til samme hørende Gaard, der afgiver den eneste Afgang for Fangerne til Bevægelse i fri Luft paa den reglementerede daglige Gaardtour, er forholdsvis indskrænket og, paa Grund af Fængslets Beliggenhed, til alle Sider omgivet af høie Mure; den svarer saaledes ikke saa godt til Siemedet som den forrige Gaardsplads paa Kvæsthuset, der var baade større, lysere og langt mere aaben. Med Hensyn til Arbeidsfalenes Rummelighed, Reentlighed og Afgang for Sollyset besidder det nye Fængsel Fortrinet; Sovocellerne, skjønt en Deel af dem, hvad angaaer Afgang af Lyset, lader Udskilligt tilbage at ønske, ere at foretrække for de forrige Fælles-Sovoceller; men Ventilationen, der befordres saavidt muligt ved Åbning af Vinduer og Døre, er underkastet en bethdelig Hindring i den Halvdeel af Arbeidsfløien, under hvilken Dampbadstieret er beliggende, idet Dampen fra Rjedlen i Stue-Stagen slaar ud af Vinduerne og stiger op langs med Væggen i denne Sidesløi og derved gjør det nødvendigt, at alle dens Vinduer holdes lukkede, for at ikke Dampen skal trænge ind i Salen. Da Dampkjælden i Reglen benyttes 5 Dage om Ugen den største Deel af Dagen, bliver Følgen heraf, at Luften i Arbeidsfalene paa den ene Halvdeel af Arbeidsfløien ofte findes ureen og stundom opfyldt med Støv og Partikler af Arbeidsmateriale.

For at modvirke disse Mangler, der utvivlsomt bidrage til at forværre Følgerne af det indespærrede Liv, anseer jeg det for hensigtsmæssigt at benytte de forhaandenværende Midler til at forskaffe Fangerne saa megen Vellyst som muligt til Bevægelse i det Frie, og jeg tillader mig derfor at foreslaae, at der tilstaaes dem Gaardtour paa $\frac{1}{2}$ Time 2 Gange daglig, i Righed med hvad der er reglementeret for Kvindefængslets Celleafdeling.

Et andet Punkt med Hensyn til Sundhedsforholdene blandt Kvindefangerne, hvorpaa jeg skal henlede Opmærksomheden, er Fangernes Beklædning. Denne, der ifølge Reglementet er eens til alle Aarstider og til Bedækning af Underlivet hder, foruden Linnet, kun et uldent Skjort, for Brystet en linnet Trøje indensfor den uldne, maa ansees for utilstrækkelig til at beskytte Fangerne mod Vinterkulden. Navnlig ved pludselige Overgange i Temperaturen, saasom naar Fangerne om Vinteren komme fra de opvarmede Stuer ned i Gaarden, ere de meget udsatte for en gjenemtrængende Kuldes pludselige Indvirkning, idet den nedentil aabne, ikke tæt sluttende Beklædning af Underlivet kun afgiver et ringe Værn herimod. De hyppige Klager over Hoste, allehaande Gigtmerter, Kolik, Menstruationsanomalier og deslige, der forebringes mig under den kolde Aarstid, har jeg al Grund til at tilskrive en utilstrækkelig Beklædning, og det er ligeledes sandsynligt, at de idelige Katarer og Betændelser i Luftrøierne, som foranlebiges derved, fremsthynde Udviklingen af Lungesvindot, hvor Spiren dertil er tilstede. Jeg antager derfor, at en varmere Beklædning af Fangerne vilde være en meget gavnlig Foranstaltning til at forbedre Sundhedsstilstanden i Kvindefængslet, og skal i den Henseende anbefale, at enhver Fange til den reglementerede Beklædning erhoder tætsluttende linnebe Beenklæder under det uldne Skjort, og at de desuden i den kolde Aarstid tilstaaes et Under-skjort. Forsaavidt som det ovenangførte Forslag om to daglige Gaardtoure maatte vinde Bifald, vilde en varmere Beklædning endmere være fornøden."

Udvalget maa ikke alene tilraade at bevilge de Udgifter, som i denne Anledning ere opførte paa Finantstøvdokumentet, men tillige henlede Opmærksomheden paa, hvor vigtigt det er, at man søger at trænge dybere ind i det her omhandlede Forhold, og at man udvider sin Undersøgelse til